

Sygn. akt VI ACz 1376/06

POSTANOWIENIE

Dnia 25 września 2006 r.

Sąd Apelacyjny w Warszawie VI Wydział Cywilny

w składzie:

Przewodniczący- Sędzia SA Agata Zając (spr.)

Sędzia SA Anna Orłowska

Sędzia SA Lidia Sularzycka

po rozpoznaniu w dniu 25 września 2006 r. na posiedzeniu niejawnym
sprawy z odwołania Zygmunta S - Zakład W

„S ” w T G

przeciwko Prezesowi Urzędu Regulacji Energetyki

o nałożenie kary pieniężnej

na skutek zażalenia powoda

od postanowienia Sądu Okręgowego w Warszawie z dnia 23 czerwca
2006 r. sygn. akt XVII AmE 25/06

p o s t a n a w i a:

oddalić zażalenie.

Uzasadnienie

Postanowieniem z dnia 23 czerwca 2006 r. Sąd Okręgowy w Warszawie odrzucił zażalenie powoda od postanowienia z dnia 29 marca 2006 r. w przedmiocie oddalenia wniosku o przywrócenie terminu do wniesienia odwołania i odrzucenia odwołania od decyzji Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki z dnia 25 listopada 2005 r.

Sąd Okręgowy wskazał, że pełnomocnik powoda wniósł zażalenie na postanowienie z dnia 29 marca 2006 r., nie uiszczając opłaty sądowej, zgodnie zatem z art. 130² § 3 k.p.c. zażalenie podlegało odrzuceniu.

Powyższe postanowienie powód zaskarżył zażaleniem, zarzucając naruszenie art. 149 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych poprzez przyjęcie, że złożenie zażalenia na postanowienie w przedmiocie odmowy przywrócenia terminu stanowi zakończenie sprawy w danej instancji, bądź powoduje przesunięcie sprawy do drugiej instancji. Powód wniósł o uchylenie zaskarżonego postanowienia i rozpoznanie zażalenia na postanowienie Sądu Okręgowego z dnia 29 marca 2006 r..

Sąd Apelacyjny zważył co następuje:

Zażalenie nie zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z art. 149 ustawy z dnia 5 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych do spraw wszczętych przed wejściem niniejszej ustawy w życie stosuje się przepisy ustawy poprzednio obowiązującej, ale tylko do zakończenia postępowania w danej instancji. Postanowieniem z dnia 29 marca 2006 r. Sąd Okręgowy nie tylko oddalił wniosek powoda o przywrócenie terminu do wniesienia odwołania, ale także odrzucił odwołanie, zatem niewątpliwie orzeczenie to było orzeczeniem kończącym postępowanie przed Sądem I instancji. Zażalenie jest środkiem odwoławczym od postanowienia

kończącego postępowanie w pierwszej instancji i mimo że wnosi się je za pośrednictwem sądu, który wydał zaskarżone postanowienie, jest ono kierowane do sądu II instancji i inicjuje wszczęcie postępowania zażaleniowego. Skoro zażalenie zostało wniesione w dniu 12 maja 2006 r., kwestie opłat związanych z jego wniesieniem regulują już przepisy ustawy z dnia 5 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych oraz przepisy art. 130² k.p.c., zaś skutkiem nieuiszczenia przez profesjonalnego pełnomocnika należnej opłaty stałej jest zgodnie z art. 130² § 3 k.p.c. odrzucenie zażalenia.

Mając powyższe na względzie, na podstawie art. 385 k.p.c. w związku z art. 397 § 2 k.p.c. Sąd Apelacyjny orzekł jak w sentencji.

Na oryginale właściwe podpisy.
Za zgodność z oryginałem stwierdzam
Referent sędziya